

mener dog at burde gøre opmærksom paa, at Forbudet vil medføre økonomisk Tab⁴. Det er særlig dette sidste, jeg tror, vi maa have undersøgt i Udvalget. Det er i højeste Grad naturligt, at vi af de interesserede faar at vide, hvorledes Sagen vil stille sig.

Med Hensyn til den anden Bestemmelse: Kastration af Husdyr, maa jeg sige, at jeg er imod den Affattelse, som findes i Lovforslaget. Jeg mener, det i og for sig er overflødig, at denne Underafdeling af § 2 er medtaget, altsaa at skrive, at Kastration af Hingste kun maa finde Sted ved Hjælp af Dyr læger. Det er nemlig saa almindelig Skik overalt i hele Landet, at det er unødvendigt at indsætte Bestemmelser desangaaende i Lovforslaget. Men jeg skal dog ikke indvende noget afgørende imod, at man her udtaler bestemt, at denne Operation skal foretages af en Dyr læge. Men i alt Fald bør der sættes en anden Bestemmelse ind angaaende Bedøvelse af Dyr. Hvis man vil læse igennem, hvad det veterinære Sundhedsraad har skrevet om den Ting, vil man finde, at et Flertal mener, at Skrækken hos Heste for at blive bedøvet maaske medfører større Lidelse end Operationen, og da Bedøvelsen medfører en betydelig Udgift for Hesteejerne, er det vist noget, man kan spare, i alt Fald for de helt unge Dyrs Vedkommende. Og med Hensyn til de andre Husdyr maa jeg sige, at jeg ikke kan billige, at den Operation, som der her er Tale om, alene kan foretages af Dyr læger eller autoriserede Personer. Jeg er overbevist om — og det vil de, der overhovedet kender til den Slags Ting, give mig Ret i —, at selv om der er adskillige Landmænd, der ikke kan have med den Ting at gøre, er der mange, der udmærket godt og lige saa godt som Dyr læger og autoriserede Personer kan foretage denne Operation. Jeg skal ikke nærmere udvikle, hvor meget en saadan Bestemmelse vil komme til at betyde økonomisk for dem, der ejer disse Dyr, men jeg tror, at de, der kender til Tingen, vil forstaa, at det vil blive en ret omstændelig og bekostelig Sag for adskillige af disse Ejere af Dyr.

Men ud over § 2, som jeg mener bør forandres i Retning af, hvad Udvalget havde foreslaaet sidste Aar, er der ikke ret meget at sige til Lovforslagets Paragraffer. Lovforslaget er jo ikke saa detailleret som det i sin Tid indbragte Lovforslag, og jeg foretrækker absolut det her foreliggende. Man skal ikke gaa alt for meget i Detailler. I øvrigt vil man jo i

Udvalget kunne overveje Enkeltheder, f. Eks. Spørgsmaalet om, hvorvidt man skulde medtage noget om Slagtning og Forsendelse og sligt, saadan som det fandtes i de af Udvalget stillede Ændringsforslag i sidste Samling. Jeg er dog tilbøjelig til at mene, at Ministerens Forslag i den Henseende maaske er at foretrække.

Jeg vil slutte med at udtale Haabet om, at det nu maa lykkes at faa en Lov ud af Lovforslaget, der virkelig bliver, hvad man tilsigter: et stærkere Værn for Dyrene end det hidtidige, uden at blive til alt for stor Ulempe for dem, der ejer Dyrene.

Marott: Heller ikke jeg mener, der er Anledning til at komme særlig ind paa Detailler her. Sagen er ved tidligere Lejligheder blevet saa grundigt gennemdrøftet, at der ikke kan være ret meget mere at sige om den, den er sikkert nu moden til Afgørelsen, deri er jeg enig med den sidste ærede Taler. Jeg skal blot erindre om, at der i Oktober 1913 blev indbragt et privat Lovforslag, der i Udvalget var Genstand for en Mængde Møder. Den 7. April 1914 afgav Udvalget en Beretning om sit Arbejde, i hvilken der fandtes et Forslag om at faa en Ændring af det oprindelige Lovforslag. Om dette var saa godt som alle Udvalgets Medlemmer enige. Men da der forelaa en hel Del Indsigelser og Anmodninger fra forskellige Institutioner om Forandringer, blev Udvalget enigt om at modtage et Tilbud fra Justitsministeren om at foretage de nødvendige Undersøgelser og føre de Forhandlinger, der krævedes, med disse Institutioner, hvorefter han saa vilde fremsætte et Lovforslag her i Tinget. Justitsministeren fremsatte saa Lovforslaget her i Tinget den 12. Marts i Aar, og Betænkningen over dette Lovforslag blev afgivet allerede den 29. April. Denne Betænkning var efter min Mening et udmærket Grundlag til at faa Lovforslaget gjort færdigt paa. Imidlertid blev Rigsdagen opløst, og i Sommersamlingen forelagde Justitsministeren saa igen Lovforslaget, og der holdtes et Par Udvalgmøder. Paa disse viste der sig dog Modstand mod at fremme Sagen i Sommersamlingen. Naar der ikke blev afgivet nogen Beretning om Udvalgets Arbejde, var det, fordi det kun vilde vare en halv Snes Dage, inden den ordinære Rigsdagssamling skulde begynde. Dette sidste siger jeg i Anledning af en Bemærkning forleden i „Nationaltidende“, i hvilken der ankedes over, at der ikke var